

stafte en saadan Skole de fornødne Lokaler. Aaret efter paa Kunstakademiet paa Charlottenborg. Derefter blev Lokalerne ledige, og den høitærede Minister sagde, at Skolen nok skulde faae Andel i disse Lokaler, naar vi blot til den Tid vilde give de fornødne Penge til deres Omdannelse. Det er altsaa Overenskomsten. Den indeholder to Punkter, dels Bevilling til Professor Hansens Leiligheds Frigjørelse og dels et fremtidigt Løfte om Lokalernes Omdannelse paa Charlottenborg. Til disse to Ting svarer da fra den høitærede Ministers Side Tilslutning til Forslaget om at give forøget Bevilling til en Kunstskole for Tegning og Løfte om at forstafte disse Kunstnere frit Lokale paa Charlottenborg. Denne sidste Del af Løftet var den høitærede Minister ogsaa i Fjor villig til at opfylde, idet der i Fjor forelaa Forslag til Omdannelse af visse Lokaler paa Charlottenborg, der skulde anvendes til Lokaler netop for denne Skole under visse Betingelser. Til disse Betingelser hørte bl. a., at Akademiets Direktion havde Kontrol dermed. Dersom vi nu havde forlangt disse Lokaler afleverede og nægtet at give Bevillingen til deres Istandsaetelse, saa havde den høitærede Minister Ret i at sige, at vi havde brudt, hvad vi havde lovet, men det gjorde vi ikke. Vi gav Afkald paa Lokalerne, og derfor var det ganske naturligt, at vi nægtede Bevillingen til at gjøre dem i Stand. Der findes Udtalelser nok i Forhandlingerne om Finantsloven i Fjor, som jeg gjerne kunde læse op, de findes i Nagsdagsstidenden, men det vilde jo forøvrigt ikke være til nogen Nytte at anføre dem her. Disse Udtalelser ere motiverede ved, at Kunstnerne ikke satte Pris paa disse Lokaler. Under den Kontrol, der blev forlangt og under de Forhold de bleve tilbudte, gav de Afkald paa Lokalerne, og derfor nægtede vi Bevillingen. Saaledes forholder Sagen sig; men den høitærede Minister har saa meget mindre Grund til at paaberaabe sig disse Lokalers Istandsaetelse, som jeg skulde tage meget feil, om ikke den høitærede Minister har sat dem i Stand alligevel (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet [Scavenius]: Jo!) og naar han har gjort det, synes jeg, at det er — jeg vil nødig sige at spille Komædie, men at forhandle paa en meget overlødig Maade, at vi skulde staa her og tale om, hvor vidt vi eller den høitærede Minister har holdt, hvad der er lovet, naar den høitærede Minister aabenbart selv har taget Pengene. Hvor vidt Folkethinget vil godkjende dette paa Tillægsbevillingsloven, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det staar ikke i Forbindelse med den Overenskomst, der er sluttet,

og det tror jeg ogsaa, den høitærede Minister vil erkjende. Den høitærede Minister tilspøiede til Slut, at vi havde ingen Ret til at klage over, hvad der fra Regjeringens Side gjøres eller ikke gjøres, saa længe vi stille os, som vi gjøre, med Hensyn til Akademibudgettet. Vi stille os netop, som vi gjøre, med Hensyn til Akademibudgettet, fordi vi tro at gavne Kunstnerne derved. Jeg har udtrykkelig i Fjor paa Flertallets Vegne udtalt, at naar man modsatte sig disse Forslag, som den høitærede Minister havde stillet med Hensyn til den nye Undervisning, var det netop, fordi vi under de Forhold, som nu findes i Kunstverdenen, ansaa det for uheldigt, om vi bidrog til at slaas en Ordning fast, som Flertallet af de yngre Kunstnere betragtede som i høi Grad uheldig og hæmmende og hidrog til at bevare den Stagnation og Mangel paa Liv, der har hersket i de senere Aar. Den høitærede Minister sagde, at skulde der være Tale om at støtte private Skoler og da særlig den lille Skole her, saaledes som vi ønskede det, saa maatte vi — og her var det, at den høitærede Minister kom ind paa Kompensationstanken igjen — gaa med til at give Alt, hvad han forlangte til Gjennemførelsen af den fgl. Resolution. Jeg kan forstaa, at den høitærede Minister gjør et saadant Tilbud, det vilde for hans Vedkommende være overordentlig fordelagtigt; men naar jeg ikke kan gaa ind paa denne Kompensation, er det navnlig, fordi de to Ting ikke har det Mindste med hinanden at gjøre; der maa dog være et vist Forhold mellem Tilbudene. Jeg vil gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at naar der skal være Tale om Forhandling med den høitærede Minister paa dette Omraade, er det ikke den lille berømte, nu saa anerkjendte Skole, som de yngre Kunstnere have stiftet imod Akademiet, det kommer an paa, men derimod den Ordning af Akademiet, som den høitærede Minister har slaet fast gennem en fgl. Resolution, og de Bevillinger, han haaber og venter herfra. Vil den høitærede Minister have saadanne Bevillinger til Akademiet, som han anser for ønskelige eller nødvendige, maa han ogsaa finde sig i med Bevillingsmagten at enes om Akademiets Virksomhed. Naar den høitærede Minister stiller sig paa det Standpunkt med Hensyn til Akademiets Administration, at han hverken tager Hensyn til de almindelige Ønsker i Kunstverdenen eller til, hvad Mening dette Thing, Bevillingsmagten, har om Forholdene paa Akademiet, men kun til, hvad Akademiets Direktion vil eller ikke vil, kan han heller ikke vente nogen Willighed fra vor Side til at give Bevillingerne; thi vi maa